

minde om, at det ikke er længe siden, at det ærede Medlem under en anden Sags Behandling rettede en temmelig skarp Vædel imod adskillige andre Medlemmer her i Thinget, fordi de „indbragte gjennemgribende Reformsforslag, det ene efter det andet, uden mindste Hensyn til Regering eller Landsting, Forslag, om hvilke man med positivt Bished kunde sige, at Landstingets eneste Svær paa dem vilde være at forkaste dem uden Omtale“. Denne Skildring passer ganske ubmærket paa det ærede Medlems her foreliggende Forslag, og der er vistnok ingen Tvivl om, at hvis Folkethinget viste den raffinerede Grusomhed, som det vilde være at lade dette Forslag gaa aldeles uændret igjennem og sende det over i det andet Thing, skulde der snart blive gjort Raal paa det derovre. Fremdeles fremsatte det ærede Medlem under Behandlingen af en anden Sag en Vædel, rettet imod de samme Medlemmer, fordi de indbragte Forslag, der „kun vare skiftede til at være Grundlag for en Demonstration imod Regeringen og Landstinget, medens de aldeles ikke kunde være Grundlag for praktiske Resultater“. Denne Skildring passer ogsaa ret godt paa det foreliggende Forslag. Jeg siger: det er en Demonstration, om ikke imod Regeringen og Landstinget, saa dog imod Finansministeren. Det ærede Medlem har ganske vist sagt i Dag, at nogen Opposition til Finansministeren stod han ikke i paa dette Omraade, men jeg siger, at dette er et aabent Sendebrev til Finansministeren, og der er den Forskjel, at medens Finansministeren kan lade aabne Sendebrev, der fremkomme i „Fædrelandet“, ligge uændrede og ubesvarede, saa kan han næppe gjøre det samme ved Sendebrev her i Folkethinget, men er nødt til at spille sin Lid med at besvare dem. Da det ærede Medlem indbragte Forslaget, udtalte han, at Hovedmotivet dertil var, at han og andre Medlemmer maatte se at komme ud af en skjæv Stilling, hvori de ellers vilde komme i Lovdubvalget. Jeg kjenner ikke det ærede Medlems Stilling i Lovdubvalget, og jeg veed ikke, hvor skjæv den er; jeg vil kun sige, at jeg paa Grund af min personlige Velvillie mod det ærede Medlem nok kunde være tilbøjelig til at rette lidt paa ham, hvis han er kommen i en skjæv Stilling; men jeg forstaar ikke, hvorledes et Medlems Stilling, den være nok saa skjæv, skal kunne blive mere lige og ret derved, at han støtter sig til et Forslag af denne Natur. Jeg kan ikke stemme for Forslagets videre Fremme.

Frederiksen: Det ærede Medlems Foredrag var af en saa „velvillig“ Natur, at det ganske vist ikke opfordrer til nogen udsørlig Besvarelse. Jeg skal villig indrømme, at Lovforslaget har den Feil, ikke at have taget det særlige Hensyn til Færøerne, som det ærede Medlem nævnte. Der næst beklager jeg, at det ærede Medlem ikke i Dag forstod Meningen af § 19 eller i alt Fald

fandt en Fornøielse i at lade, som om han ikke forstod den. Jeg kan kun forundre mig over, at det ærede Medlem vil benytte et saadant Argument som, at jeg har vovet i een Paragraf at afgjøre, hvad et helt Udvalg — maaske det ærede Medlem har sidet deri — ikke har vovet at afgjøre, og det er jo meget frækt af mig. Men den simple Forklaring ligger i Sagens Natur. Jeg tror nemlig, at det er høist vanskeligt at komme til en interkommunal Bæftatning imellem Kommuner med uensartet Bæftatning, imellem Kommuner, af hvilke en optæver efter Indkomst, en anden efter Formue og Leilighed. Jeg ser ikke, hvorledes man under saadanne Forhold passende kan tilveiebringe en interkommunal Bæftatning; men derimod falder det næsten af sig selv, naar man helt igjennem bruger en og samme Bæftatningsform og da navnlig den, jeg her har tilladt mig at foreslaa. Det er altsaa ikke Noget, jeg har Grund til at rose mig af, thi det er Noget, der følger af Sinnet, at dette Spørgsmaal bliver paa en simpel Maade løst ved en Lov som denne. De fleste Udfald, som det ærede Medlem gjorde imod mig, og de fleste Behageligheder, han sagde mig, gif ud paa, at dette Forslag var et Demonstrationsforslag. Han sagde, at han var „velvillig“, og jeg troede ganske vist ogsaa, at i alt Fald det politiske Forhold, hvori vi stode til hinanden, havde gjort et vist Krav paa Velvillie fra hans Side. Det er ligesom jeg ogsaa tror, at min politiske Stilling her borger for, at jeg ikke tilsigter nogen Demonstration. Jeg har aldrig, saavidt jeg veed, foretaget noget Skridt her, paa Rigsdagen for at demonstrere imod nogen Regering, og naar jeg har tillet et Forslag som det, der her foreligger, tør jeg nok sige, at min hele Virksomhed i Rigsdagen — under Forhandlingerne som i Udvalg og overalt, hvor der har været Leilighed dertil —, ligesom ogsaa, hvad jeg har skrevet om disse Spørgsmaal, maatte overtude det ærede Medlem om, at det var alvorlig og ærlig ment, naar jeg bragte denne Sag frem, og at det skete for at give det Bidrag, jeg formaaede, til at fremme de store Reformers, der ligge os Alle paa Hjerte. At jeg som Enkeltmand ikke er i Stand til at ordne Sagen i alle dens Enkeltheder, behøver det ærede Medlem ikke at sige mig; jeg har bragt Forslaget frem, fordi jeg, efter hvad der før er blevet sagt af mange Medlemmer, haabede — og jeg haaber det endnu —, at et saadant Forslag vilde blive velvillig modtaget af Folkethinget og blive underkastet en velvillig Bedømmelse og Behandling, og at der paa den Maade kunde blive givet Bidrag, større eller mindre, til Opgavens Løsning. Jeg tror, at jeg gjør noget mere Nyttigt ved at stille positive Forslag end ved Nar efter Nar at stille Forespørgsler og deltage i Debatter; vi have sandelig debatteret tilstrækkeligt om dette og lignende Spørgsmaal, og Resultatet er dog overmaade lidet.